Na eni strani naj bi namreč tri prednostna področja ukrepanja, ki so področja, na katera je osredotočen večji del prizadevanj za zaščito vrste, pomeni le zelo majhen del ozemlja, ki je njen naravni habitat, saj sta dve tretjini obstoječih lukenj zunaj teh področij, ta pa pomenijo le 2 % zemljišč, ki so ugodna za velikega hrčka. Da bi torej zagotovili ustrezno ozemeljsko pokritost za varstvo te vrste, bi morali za referenco vzeti vsaj navzočnost velikega hrčka leta 1990, in ne leta 2000.

Na drugi strani naj bi bili sami varstveni ukrepi nezadostni. Komisija v zvezi s tem očita zlasti pomanjkanje normativne jasnosti glede ponovnega pridobivanja območja hrčka. Nacionalni organi naj bi namreč razpolagali s preširoko diskrecijsko pravico pri odobritvi odstopanj pri izdelavi urbanističnih načrtov na ozemljih, kjer prebiva hrček in naj bi naj bi glede kompenzacijskih ukrepov za varstvo te vrste vladala velika negotovost.

([1]) UL L 206, str. 7.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de grande instance de Paris (Francija) 29. septembra 2009 – Prunus SARL proti Directeur des services fiscaux

(Zadeva C-384/09)

(2009/C 312/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de grande instance de Paris

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Prunus SARL

Tožena stranka: Directeur des services fiscaux

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali člen 56 in naslednji Pogodbe ES nasprotujejo zakonodaji, kot je določena v členu 990 D in naslednjih code général des impôts, ki pravnim osebam, ki imajo dejanski sedež uprave v Franciji ali od 1. januarja 2008 v državi članici Evropske unije, podeljuje pravico do oprostitve spornega davka in podredi to pravico – v delu, v katerem se nanaša na pravne osebe, ki imajo dejanski sedež uprave na ozemlju tretje države – obstoju konvencije o upravni pomoči, sklenjeni med Francijo in to državo z namenom boja proti davčnim utajam in izogibanju plačevanja davkov, ali okoliščini, da z uporabo pogodbe, ki vsebuje klavzulo o prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva, te pravne osebe ne morejo biti obdavčene bolj kot pravne osebe, ki imajo svoj dejanski sedež uprave v Franciji?

2. Ali člen 56 in naslednji Pogodbe ES nasprotujejo zakonodaji, kot je določena v členu 990 F code général des impôts, ki davčnim organom omogoča, da plačilo davka, določenega s členom 990 D in naslednjimi code général des impôts, solidarno naložijo vsaki pravni osebi, ki stoji med enim ali več dolžniki za plačilo davka in nepremičninami ali stvarnimi pravicami?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) 29. septembra 2009 – Nidera Handelscompagnie BV proti Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-385/09)

(2009/C 312/28)

Jezik postopka: litvanščina

Predložitveno sodišče

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nidera Handelscompagnie BV

Tožena stranka: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je zakonodaja, v skladu s katero imajo pravico do odbitka DDV le registrirani zavezanci za DDV, torej davčni zavezanci, ki so se v skladu z veljavnimi predpisi registrirali kot zavezanci za DDV v zadevni državi članici (v obravnavani zadevi v Litvi), v skladu z določbami Direktive 2006/112/EGS, ki ureja pravico do odbitka?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je zakonodaja, na podlagi katere ima davčni zavezanec, registriran za plačilo DDV, pravico do odbitka vstopnega DDV in/ali DDV ob uvozu, dolgovanega za blago in/ali storitve, pridobljene pred datumom njegove registracije kot zavezanca za DDV, le če se bo to blago uporabilo za njegovo dejavnost, obdavčeno z DDV, in sicer da mu vstopnega DDV (ob uvozu), dolgovanega za blago in storitve, pridobljene pred datumom njegove registracije kot zavezanca za DDV, ne bo dovoljeno odbiti, če je bilo to blago že uporabljeno za te dejavnosti, v skladu s temeljnimi načeli pravice do odbitka DDV, ki jih določa Direktiva 2006/112/EGS?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Bruxelles (Belgija) 30. septembra 2009 – Jhonny Briot proti Randstad Interim, Sodexho SA, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-386/09)

(2009/C 312/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour du travail de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jhonny Briot

Toženi stranki: Randstad Interim, Sodexho SA, Svet Evropske unije

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, če pri prenosu podjetja v smislu člena 1(1) Direktive 2001/23 [1] v prenesenem obratu, in sicer restavraciji institucije Skupnosti, dela veliko začasnih delavcev na podlagi okvirne pogodbe, sklenjene z različnimi agencijami za zagotavljanje začasnega dela, agencijo za zagotavljanje začasnega dela ali, podredno, institucijo, pod nadzorom in po navodilih katere so začasni delavci opravljali svoje delo, šteti za delodajalca odsvojitelja v smislu člena 2(1)(a) te direktive?

   Ali je, če niti agencije za zagotavljanje začasnega dela niti podjetja uporabnika ni mogoče šteti za delodajalca odsvojitelja, treba šteti, da začasni delavci ne morejo biti upravičeni do jamstev iz Direktive 2001/23?

2. Ali je treba člen 4(1) Direktive 2001/23/ES razlagati tako, da se ob neobnovitvi pogodbe o zaposlitvi za določen čas z začasnimi delavci zaradi prenosa dejavnosti, v zvezi s katero so bili zaposleni, ne upošteva prepoved iz tega člena, tako da je treba šteti, da začasni delavci na dan prenosa še vedno delajo za uporabnika?

3. Ali je treba člen 3(1) Direktive 2001/23/ES v morebitni povezavi s členom 2(2)(c) razlagati tako, da pridobitelja zavezuje, da ohrani delovno razmerje z začasnimi delavci, zaposlenimi v zvezi z dejavnostjo, ki je predmet prenosa, oziroma za katere je treba šteti, da na dan prenosa še vedno delajo za uporabnika?

   Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 3(1) razlagati tako, da če pridobitelj ni agencija za zagotavljanje začasnega dela in ne more skleniti pogodbe o začasnem delu, določa sklenitev pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas?

---

[1] Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, str. 16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil (Španija) 1. oktobra 2009 – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) proti Magnatrading SL

(Zadeva C-387/09)

(2009/C 312/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Tožena stranka: Magnatrading SL